

stemænd er forpligtede til at søge Afsked, naar de bliver 70 Aar, medens Administrationen derefter er berettiget til i hvert enkelt Tilfælde at skønne over, om den paagældende Tjenestemand desuagtet bør kunne forblive i Stillingen udover 70-Aars Alderen.

Derimod maa man anse det for vel foreneligt med Grundlovens § 71 at give en ufravigelig Bestemmelse om, at Dommere, som har naaet 70 Aars Alderen, skal afskediges med Pension efter de almindelige Pensionsregler. En saadan Regel skønnes hverken at stride mod Grundlovsbestemmelsens Indhold eller mod dens Formaal, som er at sikre Dommerens Uafhængighed af Administrationen.

En saadan Regel maa anses for ønskelig, idet de Betragtninger, der har ført til Tjenestemandslovens Bestemmelse, i mindst

lige saa høj Grad gør sig gældende overfor Dommerne, hvis Virksomhed er af en saadan Art og Betydning, at det er af Vigtighed, at deres Arbejdsevne ikke er nedsat paa Grund af fremskreden Alder. Man stiller derfor nærværende Forslag til Ændring i Tjenestemandslovens § 53.

Angaaende Spørgsmaalet om den foreslaaede Lovbestemmelses Forhold til Grundlovens § 71 henvises til Artikler af Dommer Svedstrup (Ugeskrift for Retsvæsen 1929 B, Side 313—315), fhv. Højesteretspræsident R. Gram (smstds., 1930 B, Side 137—139 og 221—222), Professor, Dr. juris Poul Andersen (smstds. 1930 B, Side 181—185 og 228—229) og Professor, Dr. juris K. Berlin (smstds. 1930 B, Side 223—228).